U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské náměstí 1/1, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, č. j. ZKI BR-O-87/728/2015, v řízení o námitce podjatosti vznesené podáním žalobce ze dne 12. 9. 2016 proti soudcům Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzaně Bystřické, JUDr. Kateřině Mrázové a Mgr. Petru Pospíšilovi ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 149/2015

takto:

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázová a Mgr. Petr Pospíšil **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 149/2015.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 5. 10. 2015 ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, č. j. ZKI BR-O-87/728/2015, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice ze dne 25. 5. 2015, sp. zn. OR-32/2015-741, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. V podání datovaném a podaném k poštovní přepravě dne 12. 9. 2016 vznesl žalobce námitku podjatosti všech soudců senátu krajského soudu, jemuž byla věc přidělena.

[2] Žalobce spatřuje důvody pro pochyby o nepodjatosti a nestrannosti soudců krajského soudu ve způsobu jejich rozhodování o jiných žalobách žalobce. Odkázal na rozhodnutí ve věcech vedených pod spisovou značkou 29 A 11/2012, 29 A 2/2014, 29 A 112/2014, 29 A 30/2013 a 29 A 145/2016, jimiž měla být porušena jeho ústavně zaručená práva, zejména právo na soudní ochranu a právo na ochranu vlastnictví. Usnesení, jímž byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o složení senátu v řízení vedeném u krajského soudu pod spisovou značnou 29 A 145/2016 (podjatost soudců spatřuje žalobce mimo jiné v tomto usnesení), bylo žalobci doručeno dne 5. 9. 2016. Nejvyšší správní soud proto naznal, že námitka podjatosti byla vznesena v zákonem stanovené týdenní lhůtě od okamžiku, kdy se žalobce dozvěděl o jím tvrzených důvodech podjatosti (tj. o tom, že

krajský soud po něm v řízení vedeném pod sp. zn. 29 A 145/2016 požaduje zaplacení soudního poplatku).

[3] Krajský soud následně věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti. Všichni dotčení soudci se vyjádřili v tom smyslu, že se podjatými být necítí, k žalobci ani k věci nemají žádný osobní poměr, pouze se podíleli a podílejí na projednávání řady věcí žalobce. Okolnosti uváděné žalobcem nepovažují za důvody vylučující soudce z rozhodnutí ve věci.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších přepisů (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16).

[7] Vzhledem k tomu je nutné respektovat zákonem vymezené důvody pro vyloučení soudce z rozhodování pro podjatost. Poslední věta § 8 odst. 1 s. ř. s. výslovně stanoví, že rozhodování soudce v jiných věcech nemůže být důvodem k jeho vyloučení. Žalobce však podjatost soudců krajského soudu dovozuje právě a pouze ze způsobu jejich rozhodování v jiných řízeních, jichž byl či je žalobce účastníkem. Tyto důvody však samy o sobě podjatost soudců založit nemohou, což Nejvyšší správní soud mnohokrát potvrdil ve své judikatuře (srov. např. usnesení ze dne 19. března 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, či rozsudek ze dne 19. března 2008, č. j. 6 Ads 123/2007 - 53).

[8] Nejvyšší správní soud tedy neshledal důvod, pro nějž by soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázová a Mgr. Petr Pospíšil byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí výše vymezené věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu